

НЕ СПЫНЯЦА НА ПАУДАРОЗЕ!

(Яшчэ раз пра „Кармэн“ у пастаноўцы Беларускай дзяржаўнай студыі опэры і балету)

Здавалася б, што пасыль трах рэзен-
т, які звычайна на старонках бела-
рускіх цэнтральных газет, у звязку
з пастаноўкай опэры «Кармэн» Бела-
рускай опернай студыі, — гаварыць
асабіца німа а чым.

Алак, на відлік жылі, гэта яшчэ так,
Чытаму нашын газэт, тады бачыў у
дзяржавных газетах «Кармэн», на зу-
сіх звязуему той той, які ўзял рэ-
зенцыю т. Паваротнага («Сынніца») і
Тэйф («Рабочы») на адрасе рэзенцыі
т. Тауба («Савецкая Беларусь»).

Чым выліканы тэты пасынкі том?

— Вось што і зараз жыць ми можем для
нашага чытальніка.

Эта і прымушыла нас яшчэ раз не
калькі спыніцца на закрытых рэзен-
цыямі пастаноўкі. Фактычна разгарну-
лася палеміка, але адносілася палемі-
кай, якія на наш погляд, выйшли за ме-
жы дыялектичнай шукоўнай зоры ю-
сіцін, за межы таварыскай сімвалі-
чыкі. Даў бію, а трыс прыме ѹдары.

Тады Паваротнага проста звязаўся
з «Савецкай Беларусью».

— Нажаль, на этым пакідніцама
сталі ў цэлым кіраваць рэзенцыі

«Савецкая Беларусь».

За які гэты «пакідніцама» апрыма-
ла такую нізку апікаўшчыну («апіка-
чыкі неправільны») рэзенцыя Тауба?

А за то, што звязаўся «вілікі не-
зарачысці і бязгледзісці» — чын Паваротнага,

— захаваўшы сімвалічныя

зодзіні, галевіні альбіні студыі, прыпісава-
ім гэто, што ён страйнуў

— «Вілікія» апікаўшчыні, што сучас-
нікі апікаўшчыні

— «Вілікія» апікаўшчыні

</div